

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Έκθεση

Γενικός Συντονισμός: Μιχάλης Δουλγερίδης, Μανώλης Ι. Παπαρηγοράκης
Επιμέλεια έκθεσης: Νεκταρία Θεοδωροπούλου, Αθηνά Ρηγάτου
Μουσική επένδυση έκθεσης: Κωνσταντίνος Βήτα
Μεταφορά έργων: Move Art

Κατάλογος

Επιμέλεια: Νεκταρία Θεοδωροπούλου, Αθηνά Ρηγάτου, Ευδοκία Δουλγερίδη
Σχεδιασμός: grafishdesign
Φωτογραφίες έργων: Θάλεια Κυμπάρη
Εκτύπωση: Εκδόσεις Παρισιάνου Α.Ε.

Θερμές ευχαριστίες στη Magna Gallery για τη φιλοξενία της έκθεσης και την εκτύπωση των προσκλήσεων, στη μεταφορική εταιρεία Move Art για τη μεταφορά των έργων, στη Θάλεια Κυμπάρη για τις φωτογραφίες του καταλόγου της έκθεσης, στην Έψιλον Λυμπεράκης για την κατασκευή δυο κορνιζών των εκτιθέμενων έργων. Επίσης, στις εκδόσεις Παρισιάνου για την άποψη έκδοση του καταλόγου της έκθεσης της Μύρτιδος.

ISBN:

Copyright Έκδοσης ΠΑΡΙΣΙΑΝΟΥ Α.Ε.

Ιωάννου Ράλλη 21, 144 52 Μεταμόρφωση Αττικής

Τηλ.: 2103306880, 2103610519, 2102855183

© MYRTIS PAPAGRIGORAKIS

χορηγοί έκθεσης

χορηγοί καταλόγου

www.grafishdesign.com

χορηγοί επικοινωνίας

Μύρτις

8 - 15 Δεκεμβρίου 2010
MAGNA GALLERY

Περιεχόμενα

Εισαγωγικά κείμενα	7	Ιβάν Μαστερόπουλος	46
Όλγα-Μαρία Αγγελίδου	18	Γιάννης Μητράκας	48
Πασχάλης Αγγελίδης	20	Δημήτρης Μυταράς	50
Βασίλης Αποστόλου	22	Χάρης Ξένος	52
Νίνα Ασπέτα-Ζωγραφίνα	24	Εμμανουέλα Πλατανιώτη	54
Κατερίνα Βάγια	26	Ευανθία Σούτογλου	56
Στέλλα Βαμβακάρη	28	Αθανάσιος Σπηλιόπουλος	58
Γιώργος Γεωργακόπουλος	30	Κώστας Ι. Σπυριούνης	60
Άννα Γρηγορά	32	Μελίνα Σταυρίδου	62
Μάνος Γρηγοριάδης	34	Γιάννης Σταύρου	64
Μαρίνα Καλοπαστά	36	Γεράσιμος Στέρης (Σταματελάτος)	66
Απόστολος Κούστας	38	Πραξιτέλης Τζανουλίνος	68
Μιχάλης Μαδένης	40	Λίνα Τσίλαγα	70
Πένη Μαναβή	42	Ιωάννα Φραγκούλη	72
Κατερίνα Μαρούδα	44	Ζωγραφιές παιδιών	76

Η τέχνη και η επιστήμη, έχοντας διαφορετικούς στόχους –η μεν την αλήθεια, η δε την ομορφιά– και ακολουθώντας διαφορετικές μεθόδους –η μεν την απόδειξη, η δε τον ήχο, το χρώμα, την κίνηση κ.ά.τ.–, αποτελούν δυο εξίσου, από άποψη σημασίας, βασικούς συντελεστές του πολιτισμού.

Θα ήθελα και από τη θέση αυτή να ευχαριστήσω τους υπηρέτες της τέχνης που πρόσφεραν τα έργα τους, προκειμένου να ενισχύσουν το ερευνητικό έργο ενός μέλους της πανεπιστημιακής κοινότητάς μας, που χρόνια τώρα από το μετερίζι της επιστήμης μοχθεί, όπως και εκείνοι, για την προαγωγή του πολιτισμού.

Ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών

Καθηγητής Θεοδόσης Πελεγρίνης

Στα χρόνια του Πελοποννησιακού Πολέμου, η Αθήνα έζησε μια τραυματική εμπειρία και υπέστη μια ταπεινωτική ήττα από τη Σπάρτη, δεν φαίνεται όμως να επηρεάστηκε ιδιαίτερα ο δημιουργικός της δυναμισμός. Είναι εκπληκτικό ότι η αττική τέχνη δεν σταμάτησε να αυξάνει την επιρροή της, ακόμα και μέσα σε εκείνα τα ταραγμένα χρόνια, και κάθε φορά που οι συνθήκες το επέτρεπαν τα έργα στην Ακρόπολη ξανάρχιζαν.

Οι αξίες που εκφράζει η τέχνη και πάνω στις οποίες οικοδομείται, έρχονται σήμερα αρωγοί στην προσπάθειά μας να συνεχίσουμε την έρευνα στο αρχαίο σκελετικό υλικό της εποχής του Πελοποννησιακού Πολέμου, να επεκτείνουμε την έκθεση «Μύρτις: πρόσωπο με πρόσωπο με το παρελθόν», έτσι ώστε να είναι προσβάσιμη σε ευρύτερες κοινωνικές ομάδες, συγκεκριμένα σε άτομα με μερική ή πλήρη απώλεια οράσεως.

Τριάντα καλλιτέχνες πρόσφεραν αφιλοκερδώς έργα τους για την ενίσχυση των παραπάνω στόχων μας. Δεν έχω λόγια να τους ευχαριστήσω! Πιστεύω, ωστόσο, ότι ο καλλιτέχνης που δημιουργεί για να καταστήσει αιώνιο το παρόν, είναι ο μόνος νικητής στον ανθρώπινο αγώνα κατά του χρόνου, και το έργο του είναι ο δεσμός ανάμεσα στο παρελθόν και το μέλλον, η γέφυρα ανάμεσα στην ατομική και την καθολική εμπειρία.

Μανώλης Ι. Παπαγρηγοράκης

Επίκ. καθ. Πανεπιστημίου Αθηνών

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,

Η «επιστροφή» της Μύρτιδος στη Γη θέτει σε σοβαρή αμφισβήτηση το "ars longa, vita brevis".

Από την ημέρα που μας συστήθηκε στο θεσπέσιο Νέο Μουσείο της Ακρόπολης, η εντεκάχρονη που έζησε και πέθανε στην Αθήνα του Παρθενώνα και του Περικλή, «επέστρεψε» στον κόσμο μας μετά από ένα «σύντομο» διάλειμμα 2.500 χρόνων.

Η Μύρτις ξεπερνά ήδη τις υψηλές φιλοδοξίες των δημιουργών της. Κάποιες φορές δείχνει ότι αυτονομείται. Άλλοτε πάλι μας δίνει την εντύπωση ότι είναι αυτή που υπαγορεύει τις επόμενες κινήσεις της. Έτσι, το υπέροχο έργο του καθ. Μανώλη Παπαρηγοράκη και των συνεργατών του, έχει ήδη ανοίξει τη δική του περπατησιά στο σήμερα και στο μέλλον. Η χαμογελαστή Αθηναία κάνει τον δεύτερο περίπατό της στον κόσμο. Έχει ήδη πάει σε μέρη που δεν είχε ποτέ φανταστεί και όπου δεν την είχαν ποτέ φανταστεί. Συναντά ανθρώπους την παρουσία των οποίων αγνοούσε. Αποκτά φίλους και δέχεται τον θαυμασμό των ανθρώπων. Πρόλαβε κι έγινε ήδη φίλη και συνεργάτιδα του ΟΗΕ. Έστειλε ένα ηχηρό μήνυμα στους ηγέτες της ανθρωπότητας ζητώντας τους να κάνουν αυτό που πρέπει για να σώσουν τα παιδιά από ασθένειες, όπως αυτή που την σκότωσε πριν από 2.500 χρόνια.

«Ο θάνατός μου ήταν αναπόφευκτος. Τον 5ο αιώνα π.Χ. δεν είχαμε ούτε τη γνώση ούτε τα μέσα για την καταπολέμηση θανατηφόρων ασθενειών. Όμως εσείς, οι άνθρωποι του 21ου αιώνα, δεν έχετε καμία δικαιολογία» λέει η Μύρτις.

Τέλος, η μικρή Αθηναία κατάφερε να εμπνεύσει άξιους καλλιτέχνες, που προσέφεραν τα έργα τους για να συνεχιστεί το ταξίδι της στον κόσμο. Τόσο αυτοί όσο και οι πρόθυμοι αγοραστές των έργων τους γνωρίζουν ότι δεν συμβάλλουν μόνο στην προβολή και την ενίσχυση ενός άριστου επιστημονικού έργου. Συμμετέχουν καθοριστικά στη διάδοση ενός οικουμενικού μηνύματος. Του μηνύματος της ειρήνης, της ανάπτυξης και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Θερμές ευχαριστίες σε όλους,

Δημήτρης Φατούρος

Υπεύθυνος Γραφείου για την Ελλάδα

Περιφερειακό Κέντρο Πληροφόρησης ΟΗΕ

Το ταξίδι

«...Να εύχεσαι να είναι μακρύς ο δρόμος σου

Πολλά τα καλοκαιρινά πρωινά να είναι...» (Ιθάκη, Κ. Καβάφης)

Ήταν άνοιξη όταν συνάντησα τον καθηγητή Μανώλη Παπαρηγοράκη, ήταν ημέρα φωτεινή, ο αέρας μύριζε αγιόκλημα και γιασεμί. Συζητούσαμε για το Μεταπτυχιακό πρόγραμμα των Μουσειακών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου, που εκείνος διηύθυνε. Επάνω στη συζήτηση μου αποκάλυψε το ταξίδι της έρευνας που άρχισε με μια ομάδα επιστημόνων, σχετικά με τη μελέτη και ανάπλαση της Μύρτιδος. Ξαφνικά το πρόσωπό του έλαμψε, τα λόγια του σαν χείμαρρος έτρεχαν από τα χείλη του, τα μάτια του κοιτούσαν στο βάθος του ορίζοντα και ταξίδευε στο χρόνο, σ' άλλες εποχές...

Η ιστορία της Μύρτιδος μ' άρεσε, με γοήτευσε, με συγκίνησε, με έκανε φίλο της. Το ταξίδι της έρευνας της ήταν για μένα αφορμή για την αποκάλυψη νέων κόσμων, πρωτόγνωρων εμπειριών. Δειλά του ζήτησα να γίνω και εγώ συνοδοιπόρος σ' αυτό το ταξίδι του και η απάντησή του με ξάφνιασε: «στο ταξίδι αυτό θα συναντήσουμε Λαιστρυγόνες και Κύκλωπες και τον θυμωμένο Ποσειδώνα, όμως μη φοβηθείς». Έτσι άρχισε το ταξίδι μου, ημέρα με την ημέρα η συντροφιά μεγάλωνε, όλο και περισσότεροι έρχονταν να συνταξιδέμουν μαζί μας. Στη συντροφιά μας προστέθηκαν κάθε είδους επιστήμονες -μουσειολόγοι, συντηρητές έργων τέχνης, θαυμαστές και λάτρεις της περιπέτειας. Στο ταξίδι αυτό της Μύρτιδος θέλησαν να συμμετάσχουν και ζωγράφοι, γλύπτες, χαράκτες, καθένας με τον τρόπο του και την έμπνευσή του της πρόσφερε την κατάθεση της τέχνης του. Έτσι δημιουργήθηκε μια μικρή συλλογή από έργα τέχνης, που όπως δηλώνουν οι επιμελήτριες του καταλόγου και της έκθεσης, είναι το απαύγασμα της χαράς του ταξιδιού, το θάμβος για τη γνώση του χθες, η αγωνία του κόσμου που περιμένουμε, η πίστη για το αύριο που ελπίζουμε.

Και τώρα, παραμονές των Χριστουγέννων του 2010, η ιδιοκτήτρια της Magna Gallery, με προθυμία προσέφερε το χώρο της γκαλερί για να εκτεθούν τα έργα της μικρής συλλογής που θα στηρίξουν το ταξίδι της Μύρτιδος στο χώρο-χρόνο. Μαζί και εμείς οι συνοδοιπόροι της θα συνεχίσουμε να ταξιδεύουμε, να χαιρόμαστε και να οραματιζόμαστε, με τον πνευματικό της πατέρα, τον καθηγητή Μανώλη Παπαρηγοράκη, τις χαρές και τις ομορφιές αυτού του ταξιδιού που μόλις άρχισε.

Δρ. Μιχαήλ Δουλιγερίδης

Η Μύρτις εμπνέει...

Και ως πηγή έμπνευσης ενέπνευσε, εκτός από τη μουσειολογική ομάδα της έκθεσης της Μύρτιδος, τους επισκέπτες της και πολλούς καλλιτέχνες. Με αφορμή το πορτρέτο της Μύρτιδος του Γιάννη Σταύρου, συλλάβαμε την ιδέα της δημιουργίας μιας έκθεσης αφιερωμένης στο κορίτσι αυτό, που πέθανε στη διάρκεια του Πελοποννησιακού Πολέμου. Σε τούτο το κάλεσμά μας ανταποκρίθηκαν με ενθουσιασμό πολλοί καλλιτέχνες. Ιδιαίτερα θερμή ήταν η ανταπόκριση όλων τους κατά την αρχική ενημέρωση για το εγχείρημα της ζωγραφικής έκθεσης της Μύρτιδος.

Τα έργα τα οποία συλλέχθηκαν είτε εμπνεύστηκαν από το αρχαιολογικό εύρημα της Μύρτιδος και την ιστορία του είτε επιλέχθηκαν από τους ίδιους τους καλλιτέχνες, λόγω των συμβολισμών και των έντονων συσχετισμών τους με το θέμα. Ζητήθηκε από τους καλλιτέχνες να θέσουν τις σκέψεις τους επί χάρτου, να εκφράσουν τι σημαίνει για τον καθένα η Μύρτις και γιατί επέλεξαν το συγκεκριμένο έργο, αφήνοντας όμως τον πρώτο λόγο στο ίδιο το έργο που μιλά πιο δυνατά από κάθε φωνή.

Μέσα από αυτή τη ζύμωση ιδεών, απόψεων και πινελιών δημιουργήθηκε η εικαστική έκθεση «Μύρτις» και ο κατάλογος αυτής της έκθεσης. Ευχαριστούμε θερμά όλους τους καλλιτέχνες για την προσφορά τους και την εξαιρετική συνεργασία τους, και τον κο. Μιχάλη Δουλγερίδη για την αμέριστη συμπαράσταση και υποστήριξή του καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της προσπάθειας.

...διότι η Μύρτις γοητεύει όλους τους ανθρώπους.

Η Μουσειολογική ομάδα

Μύρτις

Σύντομο ιστορικό

Το 1994-1995 κατά τη διάρκεια ανασκαφών στον Κεραμεικό, με αφορμή τα έργα για την κατασκευή του ΜΕΤΡΟ, αποκαλύπτεται ένας ομαδικός τάφος. Υπολογίζεται ότι είχαν ταφεί περί τα 150 άτομα (άνδρες, γυναίκες και παιδιά).

Τα ευρήματα της ομαδικής ταφής (αταξία ταφής, χρονολόγηση λίγων κτερισμάτων-νεκρικών προσφορών) οδηγούν τους αρχαιολόγους στο συμπέρασμα ότι πρόκειται για θύματα του λοιμού που έπληξε την Αθήνα το 430 π.Χ.

Αποφασίζεται η μελέτη του συγκεκριμένου σκελετικού υλικού με σύγχρονες εργαστηριακές μεθόδους ανάλυσης DNA, που θα μπορέσει ίσως να οδηγήσει στον εντοπισμό του αιτιολογικού παράγοντα της θανατηφόρου επιδημίας. Η οδοντιατρική - ιατρική ερευνητική ομάδα του επίκ. καθ. Μανώλη Ι. Παπαγρηγοράκη, χρησιμοποιεί ως υλικό μελέτης τον πολφό τριών ακέραιων δοντιών από τρεις τυχαία επιλεγμένους νεκρούς, όπου εντοπίζονται ίχνη από μικροβιακό παράγοντα. Οι επιστήμονες εντοπίζουν το βακτηρίδιο *Salmonella enterica serovar Typhi*.

Ανάμεσα στα οστά βρίσκεται και το κρανίο ενός 11χρονου κοριτσιού, της Μύρτιδος, όπως βαπτίζεται από τους αρχαιολόγους. Η εξαιρετική κατάσταση του κρανίου δίνει το έναυσμα στην ερευνητική ορθοδοντική ομάδα για την ανάπλαση του προσώπου. Για το σκοπό αυτό κατασκευάζεται με τις πλέον σύγχρονες επιστημονικές μεθόδους ένα εκμαγείο του κρανίου, το οποίο ταξιδεύει από την Ελλάδα σε εργαστήριο στη Σουηδία, όπου με ειδική τεχνική παίρνει μορφή και αποκτά το πρόσωπο που βλέπουμε σήμερα.

Μετά από 2.500 χρόνια η Μύρτις «ξαναζωντανεύει»!

Όλγα-Μαρία Αγγελίδου

Ιφιγένεια, Ελαιογραφία σε μουσαμά, 80 x 70 εκ.

Μύρτις, μια νέα γυναίκα, η οποία μετά από χιλιάδες χρόνια επιστρέφει μέσω της αρχαιολογικής σκαπάνης και μας φωνάζει, προσέξτε τη ΖΩΗ είναι γένους θηλυκού και αυτή.

Το έργο Ιφιγένεια του 2006 πιστεύω ότι είναι πολύ κοντά στη Μύρτιδα.

Η Μύρτις μπορεί να έπαιξε και αυτή το ρόλο της Ιφιγένειας.

18
19

Η Όλγα-Μαρία Αγγελίδου γεννήθηκε στην Κομοτηνή το 1981 και από το 1990 ζει και εργάζεται στο Βόλο. Είναι απόφοιτος της Ακαδημίας Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας, του τμήματος ζωγραφικής και μέλος του Εικαστικού Επιμελητηρίου Ελλάδος. Από το 2001 δουλεύει σε θεατρικές παραγωγές ως σκηνογράφος και ενδυματολόγος.

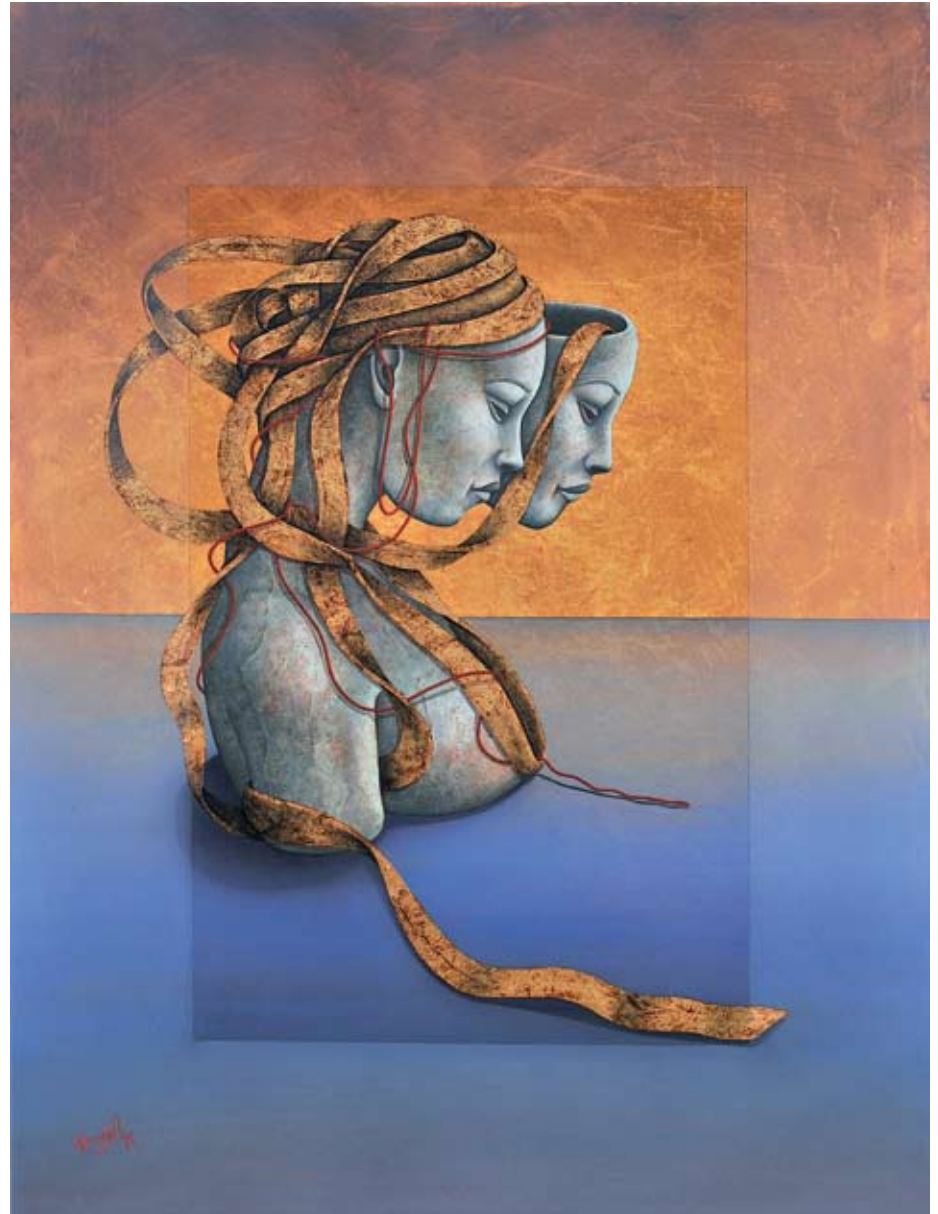
Πασχάλης Αγγελίδης

Μνήμη, Ελαιογραφία σε μουσαμά, 80 x 60 εκ.

Η Μύρτις συμβολίζει την Ελπίδα. Μετά από χιλιάδες χρόνια το εύρημα μιας νέας Μύρτιδος του 21ου αιώνα στη Απτική Γη, ήρθε να δώσει νέα ελπίδα.

Το έργο επιλέχτηκε από τη σειρά έργων «Κρυφές Σκέψεις - Παρελθόν - Μέλλον» της περιόδου 2006 - 2008. Η επιλογή έγινε συναισθηματικά όταν είδα τις φωτογραφίες αναπαράστασης της Μύρτιδος σε ένα έντυπο των εκδόσεων Μεταίχμιο.

Ο Πασχάλης Αγγελίδης γεννήθηκε στην Αλεξανδρούπολη το Φεβρουάριο του 1955. Σπούδασε διακοσμητική, ελεύθερο σχέδιο και χρώμα στη Θεσσαλονίκη. Μαθήτευσε και εργάσθηκε με το Δημήτρη Σκρέτα στη χαρακτηριστική και στη μεταλλοπλαστική. Στο θέατρο ασχολείται με τη ζωγραφική σκηνικών, τη σκηνογραφία και την ενδυματολογία. Διεύθυνε και οργάνωσε τις εικαστικές εκδηλώσεις στο ετήσιο Φεστιβάλ της Μακρινίτσας Πηλίου. Ζωγραφίζει τοιχογραφίες μεγάλων διαστάσεων σε δημόσιους και επώνυμους ιδιωτικούς χώρους. Από το 1989 επέλεξε να ζει μόνιμα στη Μακρινίτσα Πηλίου. Στην πόλη του Βόλου έχει δημιουργήσει την καλλιτεχνική ομάδα Art Group. Έχει διοργανώσει πολλές ατομικές εκθέσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό (Λονδίνο, Ολλανδία, Νέα Υόρκη, Κάιρο, Τόκιο κ.α.).

Βασίλης Αποστόλου

Χωρίς τίτλο, Ακουαρέλα, 33 x 24 εκ.

Η Μύρτις συμβολίζει όλους εκείνους που αρνούνται να μεγαλώσουν και παραμένουν παιδιά.

Επέλεξα το συγκεκριμένο έργο γιατί, όπως λέει μια φίλη, είναι η γυναίκα που η Μύρτις ποτέ δεν έγινε.

22
23

Ο Βασίλης Αποστόλου γεννήθηκε το 1974. Ασχολήθηκε με τη ζωγραφική γιατί ήταν ο μόνος τρόπος να τον αφήσουν να παίζει όταν μεγάλωσε.

Μαθήτευσε κοντά στον Κ. Αργύρη, Δ. Φώτου και στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με τους Δ. Μυταρά και Ζ. Αρβανίτη.

Ασχολείται με τη συντήρηση έργων τέχνης και τοιχογραφιών και εικονογραφεί παιδικά βιβλία.

Νίνα Ασπέτα-Ζωγραφίνα

Το χαμόγελο της Μύρτιδος, Μικτή τεχνική, 80 x 100 εκ.

Μύρτις, μια ψυχή που παίρνει σάρκα και οστά ξανά χάρη στην επιστήμη. Εμπνέει, συγκινεί και μας ταξιδεύει 2000 χρόνια πριν στις ρίζες μας, σε μια εποχή που ο καθένας μας θα είχε την περιέργεια να δει πρόσωπα των Αθηναίων πολιτών. Αξίζει να τη θαυμάσουμε...

Το χαμόγελο της Μύρτιδος είναι ένα έργο εμπνευσμένο και αφιερωμένο αποκλειστικά στην Αθηναία έφηβη που δεν πρόλαβε να ζήσει την τρυφερή και ανέμελη ζωή των χρόνων της. Μια αέρινη φιγούρα που πετά ελεύθερα στο χωροχρόνο.

Η Νίνα Ασπέτα γεννήθηκε στην Αθήνα. Μαθήτευσε για δώδεκα χρόνια στο αναγνωρισμένο Εργαστήριο Εικαστικών Σπουδών «Τέχνη Ισον Γέννηση», κοντά στη ζωγράφο Χριστίνα Ορ. Μούρα. Πτυχιούχος Bachelor of Arts (Honours) Degree in Fine Arts and Technology του Middlesex University του Λονδίνου. Τα τελευταία πέντε χρόνια συνεργάζεται με τα εργαστήρια συντήρησης της Εθνικής Πινακοθήκης. Διακρίθηκε με το 1ο βραβείο Ζωγραφικής στον Πανελλήνιο Μαθητικό διαγωνισμό το 2002. Συμμετείχε στο διαγωνισμό της RED BULL, όπου απέσπασε θετικές κριτικές. Το έργο της εκτέθηκε στην Gallery Μπαλαριά στο Κολωνάκι και δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Down Town.

Συμμετείχε σε ομαδικές εκθέσεις στο ίδρυμα «Μελίνα Μερκούρη» τα έτη 2002, 2003, 2004.

Έργα της βρίσκονται στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο Ζωγράφου, στην Εθνική Πινακοθήκη Αθηνών, σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Κατερίνα Βάγια

Η δική μου Μύρτις, Μικτή τεχνική, 50 x 40 εκ.

Η Μύρτις στέλνει σε όλους εμάς διαμέσω των αιώνων ένα μήνυμα με σημασία. Σκέφτηκα ότι μια τρυφερή παιδική ζωγραφιά θα χρωματίσει και θα ομορφύνει την προσπάθεια αυτής της επιστημονικής έρευνας. Η Μύρτις αποτελεί μια ενδεικτική αρχαιοελληνική ανάπλαση που, όπως το μεγαλείο της Παλαιάς Ελλάδας, παραμένει συνεχής και μεγαλοπρεπής. Δημιούργησα το συγκεκριμένο έργο εμπνευσμένη από αυτό το γεγονός. Η Μύρτις ζει στον κόσμο των παιδιών όπου όλα είναι χρωματιστά, ανέμελα και χαρούμενα χωρίς φτώχεια, εξαθλίωση, λοιμούς και αρρώστιες.

26
27

Η Κατερίνα Βάγια γεννήθηκε στην Άρτα το 1975. Σπούδασε Καλές Τέχνες στο Πανεπιστήμιο του Κέντ στην Αγγλία (1992-1998). Έχει εργαστεί τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό στον τομέα των δημοσίων σχέσεων, καθώς επίσης και ως επιμελήτρια εκθέσεων εικαστικής φύσης. Έγινε γνωστή με τις εικαστικές της επεμβάσεις πάνω σε τζίν υφάσματα, καθώς και με τις ατομικές της εκθέσεις. Συνεργάστηκε ως καλλιτεχνική επιμελήτρια της Λαϊκής Τράπεζας σε εικαστικά projects, όπως ο Ραδιομαραθώνιος, στην έκθεση «Οι Τέσσερις Εποχές» στην Αθηνάϊδα, και επιμελήθηκε το εξώφυλλο του ημερολογίου της Λαϊκής Τράπεζας 2003-2004. Έχει εικονογραφήσει παιδικά βιβλία και παραμύθια όπως: Ο Μαγικός Αυλός και Παράξενο δεν Είναι!, Το Χρυσοφλιδάκι της Γης κ.ά. για το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Ασχολείται επίσης με τη ζωγραφική παιδικών δωματίων.

Στέλλα Βαμβακάρη

Η δική μου Μύρτις, Μικτή τεχνική, 38 x 19 x 25 εκ.

Η Μύρτις αποτελεί το αισιόδοξο αποτέλεσμα της συνεργασίας Ιστορίας, Αρχαιολογίας, Ιατρικής και Τεχνολογίας.

Το συγκεκριμένο έργο είναι το κεφάλι ενός κοριτσιού της εποχής μας με το όνομα Θεανώ, που παρακολουθεί έναν πολιτισμό στην σήψη του, σε αντίθεση με την Μύρτιδα που ήταν μάρτυς ενός πολιτισμού στην άνθησή του. Μια ακόμη αφορμή για αναθεωρήσεις.

Η Στέλλα Βαμβακάρη γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε στην Αρχιτεκτονική Σχολή του ΕΜΠ, με καθηγητές τον Τάσο Μπίρη και τον Δημήτρη Αντωνακάκη.

Από το 1980 μέχρι 1987 εργάστηκε στα γραφεία των Γ. & Ε. Μανέτα, Γ. Νικολετόπουλου, Π. Μυλωνά και Αλ. Τομπάζη. Μετά το 1987 και μέχρι το 2004 ασχολήθηκε με την αρχιτεκτονική μελέτη και κατασκευή ιδιωτικών κατοικιών. Συμμετείχε στην Α΄ Πανερωπαϊκή έκθεση αρχιτεκτονικής για την Ατομική Κατοικία τον Οκτώβριο του 1986, που οργανώθηκε από το ΤΕΕ, καθώς και στην έκθεση Βραβεία Αρχιτεκτονικής 2004 του ΕΙΑ (Ελληνικό Ινστιτούτο Αρχιτεκτονικής).

Το καλοκαίρι του 2006 φοίτησε στην Salzburg International Summer Academy of Fine Arts και τον Δεκέμβριο του 2006, μετά από εξετάσεις στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, εισήχθη στο Γ΄ εργαστήριο γλυπτικής με δάσκαλο τον Γ. Χουλιάρα. Το Μάιο 2010 συμμετείχε στην έκθεση του εργαστηρίου χαλκοχυτικής της ΑΣΚΤ στη Τεχνόπολη.

Γιώργος Γεωργακόπουλος

Τα άλογα του Διομήδη, Λαδοπαστέλ σε καμβά, 110 x 80 εκ.

Ομολογώ ότι πολλές φορές στη ζωή μου, όπως όλοι άλλωστε, εντυπωσιάστηκα και συγκινήθηκα από ανθρώπινα επιτεύγματα είτε στην τέχνη είτε στην επιστήμη. Ποτέ όμως δεν ένοιωσα τη συγκλονιστική αίσθηση της «συνομιλίας» με έναν άνθρωπο που έζησε 2.500 χρόνια πριν από μένα. Θεωρώ ύψιστη τιμή και υποχρέωση να συμμετάσχω σε αυτήν την προσπάθεια με ένα έργο μου, το οποίο αναφέρεται στην αρχαιότητα, αφού η Μύρτις έγινε η «σάρκα» και της δικής μου φαντασίας όπως και εκατομμυρίων άλλων ανθρώπων στον κόσμο.

Ο Γιώργος Γεωργακόπουλος γεννήθηκε το 1939 στην Ικαρία. Το 1957, όντας ακόμη μαθητής, δύο έργα του στέλνονται στην Διεθνή Έκθεση της Γενεύης από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας, για τα οποία δέχτηκε εύφημο μνεία. Το 1960 μπαίνει στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας στο τμήμα ζωγραφικής του Μαυροϊδή. Το 1965 σπουδάζει σκηνογραφία στην Ακαδημία Κινηματογράφου και Θεάτρου στην Αθήνα, με δάσκαλο το Γιόχαν Ρωμανό, με τον οποίο αργότερα συνεργάζεται. Το 1966 σκηνογραφεί στο θέατρο Τέχνης. Την ίδια χρονιά δημιουργεί στην Αθήνα τη γκαλερί «Ελ Γκρέκο», όπου εκθέτει ο ίδιος και οι σπουδαστές της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών έως και το 1970. Το 1978 πηγαίνει στις Η.Π.Α. όπου παρουσιάζει τη δουλειά του μέχρι το 1981, οπότε και επιστρέφει στην Αθήνα. Έχει οργανώσει πολλές ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ενώ έχει λάβει μέρος και σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στις Η.Π.Α. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές. Σήμερα ζει και εργάζεται στην Αθήνα

Άννα Γρηγορά

Στο βάθος θάλασσα, Άνδρος, Ελαιογραφία σε καμβά, 38 x 51 εκ

Η Μύρτις συμβολίζει την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Για το λόγο αυτό επέλεξα το συγκεκριμένο έργο, το οποίο συμβολίζει το σεβασμό που πρέπει να έχουμε στα αγαθά που μας προσφέρει η φύση.

32
33

Η Άννα Γρηγορά γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τον Π. Τέτσι στην ζωγραφική, στο ψηφιδωτό τον Γ. Βαλαβανίδη στην αιογραφία τον Κ. Ξυνόπουλο και στην ιστορία της τέχνης τη Μ. Λαμπράκη-Πλάκα. Έχει οργανώσει 12 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έργα της υπάρχουν στο Μουσείο Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή στην Άνδρο, στο Ιστορικό αρχείο του Μουσείου Ύδρας, στην Πινακοθήκη Καρδίτσας, στην Πινακοθήκη Μοσχανδρέου στο Μεσολόγγι και στην Πινακοθήκη Βιάννου στην Κρήτη.

Μάνος Γρηγοριάδης

Αγώνας Νίκης, Ύλη Ορείχαλκος, 45 x 20 x 10 εκ.

Η Μύρτις για μένα συμβολίζει μια μαρτυρία για τις ρίζες μας. Τις ρίζες της αρχαίας ελληνικής ιστορίας. Είναι μια αναβίωση μιας μικρούλας της αρχαίας εκείνης εποχής. Έρευνα, που δίνει απάντηση σε πολλά ερωτήματα στον επιστημονικό κόσμο του σήμερα. Αυτή η άριστη ανασύνθεση του κρανίου αποτελεί και μια εμπειρία στο σύγχρονο εικαστικό καλλιτέχνη και ένα παράδειγμα στο σύγχρονο πολιτισμό για δεινά που μπορούν να προκύψουν στις νέες γενιές από κακή διακυβέρνηση των λαών. Ας είναι λοιπόν ένα φωτεινό παράδειγμα της εποχής μας. Η πηγή έμπνευσής μου ήταν οι ρίζες των δοντιών του παιδιού, η μελέτη των οποίων χρονολόγησε την ηλικία της νεαρής κοπέλας, ευαισθητοποίησε τον κόσμο της επιστήμης, τους λαούς του κόσμου καθώς και εμένα τον ίδιο. Πιστεύω λοιπόν ότι το έργο που εμπνεύστηκα για το θέμα «Μύρτις», είναι οι ρίζες της φυλής μας.

Ο Μάνος Γρηγοριάδης γεννήθηκε στην Αθήνα. Στην Αίγυπτο σπουδάζει γλυπτική και στο Μουσείο του Καΐρου την αρχαία Αιγυπτιακή Τέχνη. Δούλεψε για 10 χρόνια στο Κέντρο Μελετών της Ακρόπολης ως γλύπτης και συντηρητής και πέντε χρόνια στο εργαστήριο συντήρησης και αποκατάστασης γλυπτών, το οποίο οργάνωσε ο ίδιος, στην Εθνική Πινακοθήκη. Έχει οργανώσει 12 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις και διεθνή συμπόσια γλυπτικής στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Το έργο του έχει βραβευτεί στο εξωτερικό το 1997 στην Εσθονία (1ο Βραβείο γλυπτικής σε ξύλο), το 2000 στην Τουλούζη, το 2003 στην Μπρες (Τιμητικό Βραβείο). Το 2010 οργάνωσε αναδρομική έκθεση στην «Τεχνόπολις» στο Γκάζι, όπου παρουσίασε το σύνολο της πορείας του μέσα από περίπου 200 έργα. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές συλλογές, στη Δημοτική Πινακοθήκη του Πειραιά, στο Δήμο Ιεράπετρας Κρήτης, στο Μουσείο της Σύρου, στο Κάιρο, στη Μελβούρνη, στην Εσθονία, στη Φιλανδία, στη Γαλλία και στην Εθνική Πινακοθήκη. Ζει και εργάζεται στη Νίκαια.

Μαρίνα Καλοπαστά

Χωρίς τίτλο, Υδατογραφία σε χαρτί, 20 x 18 εκ.

«Τότε οι νεκροί πεθαίνουνε, όταν τους λησμονούμε», λέει ο ποιητής μας Λορέντζος Μαβίλης. Η Μύρτις αναδυσόμενη μέσα από τις χιλιετίες της ιστορίας επιβεβαιώνει τον ποιητή.

Ως οδοντίατρος, πεδίο δράσης είναι η επέμβαση στη στοματική κοιλότητα. Με το παρόν έργο, προσπάθησα να αποδώσω εικαστικά το κάτω τμήμα του προσώπου της Μύρτιδος έτσι όπως διαμορφώθηκε. Πόνος; Απόγνωση; Αγωνία;

36
37

Η Μαρίνα Καλοπαστά γεννήθηκε στην Κόρινθο το 1949. Φοίτησε στην Οδοντιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών με διδακτορική διατριβή στην προληπτική οδοντιατρική. Το 1978 παντρεύτηκε το ζωγράφο Β. Κορκόβελο και έχει δύο παιδιά. Ζει και εργάζεται ως οδοντίατρος στην Αθήνα ενώ παράλληλα ζωγραφίζει.

Μ. Καλοπασά

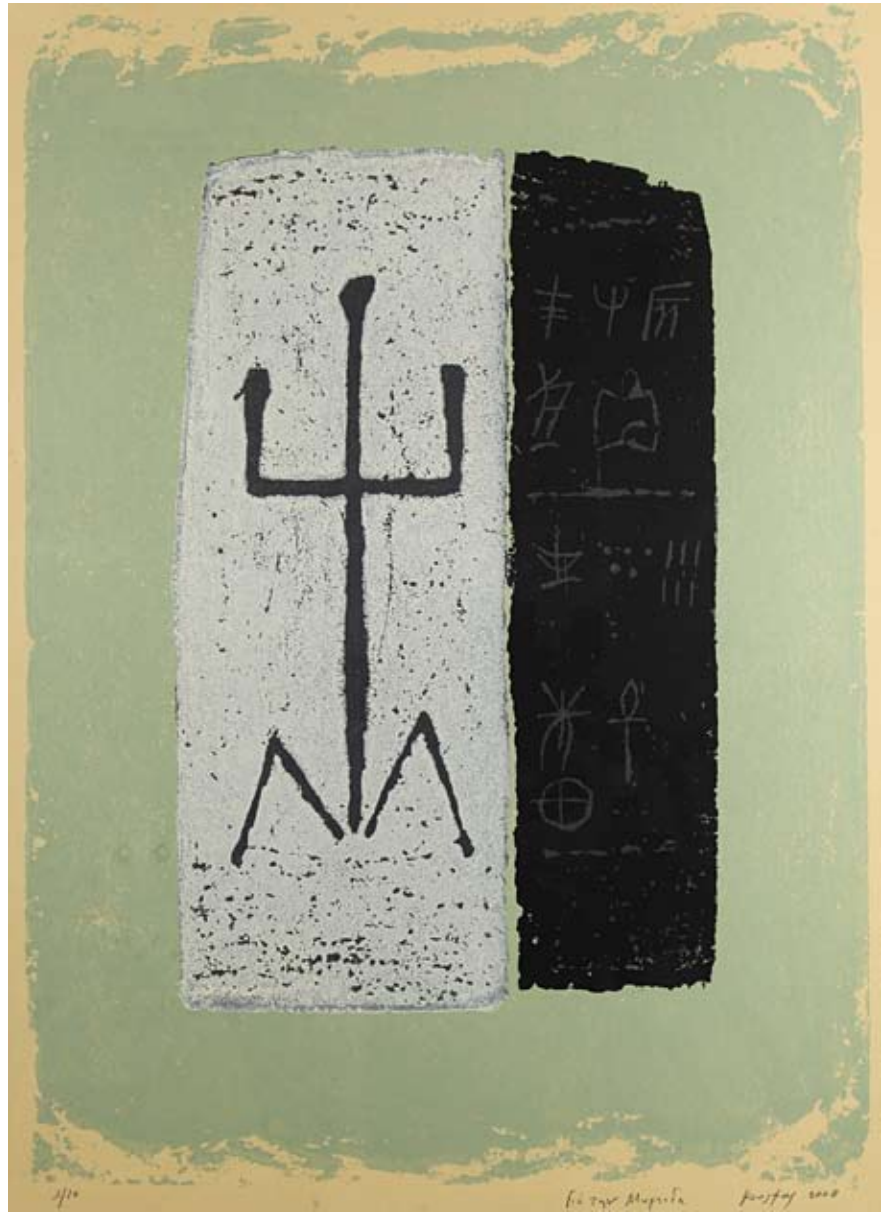
Απόστολος Κούστας

Άνθρωπος και γραφή, χαρακτηριστικό, χειροποίητη εκτύπωση σε ιδιοκατασκευασμένη πλάκα 76 x 57 εκ.

Η Μύρτις συμβολίζει τον άνθρωπο οικουμενικά ως γένος και όχι ως πρόσωπο, στο οποίο επεμβαίνει η επιστήμη και ξαναδίνει μορφή. Είναι ο εσωτερικός και οικουμενικός διάλογος που γίνεται με τα σύμβολα του αρχαιολογικού κόσμου πάνω σε αρχαιολογικά ζητήματα, όπως η προέλευση του ανθρώπου. Εδώ η γυναίκα γεννάει τη γραφή.

Ο Απόστολος Κούστας γεννήθηκε το 1954 στο Μεσολόγγι. Μαθήτευσε στο ζωγράφο Γιώργο Σικελιώτη και στη χαράκτρια Βάσω Κατράκη. Ζει στο Μεσολόγγι και στην Αθήνα. Μέσα από τη διακεκριμένη εκθεσιακή δραστηριότητα του καλλιτέχνη, να σημειώσουμε τις εκθέσεις σε γκαλερί της Αθήνας από το 1991 έως σήμερα, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες το 1998, στην Μπολόνια το 1993, στην Οζάκα της Ιαπωνίας όπου και βραβεύτηκε το 1991, στην Μπιενάλε του Πουέρτο Ρίκο το 2001 και ατομική έκθεση στο Σαίξπηρ Θήατερ της Ουάσιγκτον. Διακρίσεις απέσπασε σε διεθνείς συναντήσεις χαρακτικής στην Κρακοβία και στην Ταϊβάν το 2003, στη Μόσχα το 2004 κ.ά.

Μιχάλης Μαδένης

Αφαίρεση στήθους, Ελαιογραφία σε καμβά, 200 x 71 εκ.

40

41

Ο Μιχάλης Μαδένης γεννήθηκε στην Κομοτηνή το 1960. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών από το 1985 έως το 1990, με δασκάλους τους Τριαντάφυλλο Πατρασκίδη και Παναγιώτη Τέση. Το 1991 βρίσκεται στην Ολλανδία όπου με υποτροφίες από το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών και από το Ολλανδικό κράτος συνέχισε τις σπουδές του στη Vrije Accademie voor Beeldende Kunsten της Χάγης και στη Rijksakademie του Άμστερνταμ, από την οποία αποφοίτησε το 1994. Είναι μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος. Έχει παρουσιάσει το καλλιτεχνικό του έργο σε ατομικές εκθέσεις της Ελλάδας και του εξωτερικού και έχει λάβει μέρος σε αρκετές ομαδικές εκθέσεις.

Πένη Μαναβή

Φτερά της άνοιξης, για το χαμόγελο της Μύρτιδος. Ελαιογραφία σε καμβά, 100 x 100 εκ.

Για μένα η Μύρτις συμβολίζει τη σχέση μας με το παρελθόν και τις ρίζες μας. Η ανάπλαση του προσώπου της αποτελεί μια προσπάθεια να έρθουμε σε επαφή με τους ανθρώπους που έζησαν στον ίδιο τόπο με εμάς πριν από 2.500 χρόνια σε μια εποχή που έμελλε να αποτελέσει την αναφορά για το σύγχρονο πολιτισμό. Η ανάπλαση του προσώπου της Μύρτιδος αποτελεί μια πράξη αναγέννησης, που έδωσε πνοή σε ένα κορίτσι που συμβολίζει μια ολόκληρη εποχή. Επέλεξα το συγκεκριμένο έργο γιατί συμβολίζει για μένα μια υπέρβαση, τη μεταμόρφωση ενός άνθους σε πουλί, όπου τα πέταλα μετουσιώνονται σε φτερά δίνοντάς του τη δυνατότητα να απογειωθεί και να πετάξει. Υπάρχει ένας παραλληλισμός στο πέταγμα, με τη ζωή που έδωσε η ανάπλαση στο πρόσωπο της Μύρτιδος.

Η Πένη Μαναβή γεννήθηκε το 1968 στη Σόφια Βουλγαρίας. Το 1992 απέκτησε πτυχίο Φυσικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και το 1994 μεταπτυχιακό στη Φυσική Ακτινοβολιών στο UCL του Πανεπιστημίου του Λονδίνου. Εργάστηκε ως ακτινοφυσικός στο Νοσοκομείο ΚΑΤ και το Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικό Κέντρο ως το 2000. Το 1999 ξεκίνησε τις σπουδές της στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητή τον Ι. Ψυχοπαίδη και αποφοίτησε με άριστα το 2004. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

42

43

Κατερίνα Μαρούδα

Ρόδι, Ελαιογραφία σε καμβά, 40 x 30 εκ

Ο θάνατος ενός παιδιού μου προκαλεί πάντα το συναίσθημα της συγκίνησης, ανεξάρτητα με το πότε συνέβη, και η Μύρτις συμβολίζει όλα τα παιδιά του κόσμου που χάνονται άδικα.

Επέλεξα από τα έργα μου ένα ρόδι, σύμβολο καλής τύχης, αφθονίας και γονιμότητας.

44
45

Η Κατερίνα Μαρούδα γεννήθηκε το 1958 στην Αθήνα. Σπούδασε στην Accademia di Belle Arti της Φλωρεντίας από το 1976 ως το 1980, με δάσκαλο τον Fernando Ferulli. Έχει πραγματοποιήσει 13 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Σκηνογράφησε το 1984 το έργο «Η Απαγωγή της Σμαράγδας», σε σκηνοθεσία του Θ. Προυτζόπουλου.

Το 2009 εικονογράφησε το βιβλίο «Ταξιδευτής» με κείμενα της Ελισάβετ Γράψα.

Έργα της βρίσκονται στις συλλογές του Μουσείου Βορρέ, της Εθνικής Πινακοθήκης, του Μακεδονικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης, της Πινακοθήκης Κυκλάδων, της Γενικής Τράπεζας και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές.

Ιβάν Μαστερόπουλος

Το παιδί, Ελαιογραφία σε καμβά, 110 x 110 εκ.

Όλη η επιστημονική προσπάθεια σχετικά με την ανάπλαση της Μύρτιδος βοηθάει στην κατανόηση της ιστορίας της ανθρώπινης ζωής στην αρχαιότητα. Είναι ένα μεγάλο χρονικό άλμα που μας μεταφέρει πολλές και ανεκτίμητες πληροφορίες απ' το παρελθόν. Το γεγονός ότι μας επανεμφανίζεται ένα εντεκάχρονο κοριτσάκι κάνει την υπόθεση πιο λεπτή κοινωνιολογικά και πιο ανθρώπινη. Γι' αυτό το λόγο επέλεξα εξ αρχής ένα έργο που απεικονίζει ένα παιδί και μάλιστα σε μια σκηνή δοσμένη μέσα από ένα καθημερινό στιγμιότυπο, ένα παιδάκι που το κρατάει ένα γερασμένο χέρι σαν να το οδηγεί. Διάλεξα ένα θέμα στο οποίο επισημαίνω το μέλλον με αφορμή την ιστορία που μας ανέδειξε τόσο ζωντανή την εικόνα του παρελθόντος.

46
47

Ο Ιβάν Μαστερόπουλος γεννήθηκε το 1979 στη Μόσχα. Μεταξύ 1990-97 φοίτησε στο Καλλιτεχνικό Λύκειο (ΜΑΧΛ) της Μόσχας. Το 1998 ήρθε στην Ελλάδα για να σπουδάσει ως υπότροφος της ΕΠΕΚ στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, απ' όπου αποφοίτησε το 2004. Από το 2005 μέχρι το 2009 σπουδάζει ζωγραφική στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών των Αθηνών. Παράλληλα, κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στην Αρχαιολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Από το 2004 είναι μέλος της ένωσης καλλιτεχνών της Μόσχας (ΜCΧ) και έχει βραβευτεί σε εκθέσεις στη Μόσχα και σε διαγωνισμούς στην Ελλάδα. Από το 1997 εργάζεται για την Ι.Μ. Διονυσίου του Αγίου Όρους συνεχίζοντας το έργο του πατέρα του πάνω στις τεχνικές Βυζαντινού σμάλτου και μικροψηφιδωτού. Ζει στην Αθήνα και ζωγραφίζει στο ατελιέ του στην οδό Νικίου.

Γιάννης Μητράκας

Μάνα θεά, μάνα θνητή, Μικτή τεχνική, 70 x 50 εκ.

Το θέμα «κόρες-μάνες» που είναι «οι ιερές μήτρες ζωής» εγκυμονείτο στον εγκέφαλό μου μισό αιώνα, και αυτό γιατί όλοι οι άνθρωποι ασχολήθηκαν με αυτό το θέμα γράφοντας, ζωγραφίζοντας, λέγοντας, κεντώντας και είναι μάλλον αδύνατη η εύρεση νέων ιδεών. Φλόγιζε κάθε φορά ο εγκέφαλός μου γιατί είναι υπαρκτά πρόσωπα, όμως ταυτόχρονα «ιερά σύμβολα» από την αρχαιότητα ως το τώρα και το αεί και δεν εύρισκα λύση. Το 2004 στους Ολυμπιακούς αγώνες, στην κάψα του καλοκαιριού, ένα μεγάλο ατύχημα συνετέλεσε να σπάσει το φράγμα του εγκεφάλου μου και να γεννηθεί η σειρά των ιδεών κατά το «και την εγώ Σύν γαστέραν πλατυτέραν ουρανών απηργάσατο» γεννήθηκαν οι νέες ιδέες «κόρες-μάνες». Δηλαδή η «κόρη-μάνα» του πελάγου, της θάλασσα, της γης, των αιθέρων, της φύσης, που αντίστοιχα η μήτρα της «κόρης-μάνας» γεμίζει με έμβρυα, ιχθύες, ζώα πουλιά, άνθη και άλλα. Άπειροι διαχρονικοί, ιδανικοί συμβολισμοί της ιερής μορφής της μάνας.

Το Φεβρουάριο του 2010 συνομιλώντας με τον κ. Μ. Δουλγερίδη για το βιβλίο μου «40 χρόνια δημιουργίας» αναγνώρισε σε ένα έργο μου τη μορφή της Μύρτιδος για την οποία και με ενημέρωσε. Ήταν μια εγκεφαλική, έμψυχη και σύγκορμη πρόκληση. Η Μύρτις ήταν η κόρη και ταυτόχρονα η μάνα που εγκυμονείτο μισό αιώνα στον εγκέφαλό μου και που γεννήθηκε η καταπληκτική σειρά «κόρες-μάνες», μια από τις γεννητόρισες των Ελλήνων του σήμερα. Στον πίνακα λοιπόν, βλέπουμε τη Μύρτιδα όμορφη, αγαλή, ωραία, γοητευτική που δένει το παρελθόν με το παρόν και το μέλλον. Είναι ένα ιερό, θα τολμούσα να πω «θεικό» πρόσωπο-σύμβολο, αιώνιο, διαχρονικό και μοναδικό.

Ο Γιάννης Μητράκας είναι Άρχων Αγιογράφος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Γεννήθηκε στον Προβατόνα Έβρου-Θράκης το 1936. Σπούδασε Πρόνοια και εργάστηκε ως Κοινωνικός Λειτουργός και Διοικητικό-Οικονομικός προϊστάμενος της Διεύθυνσης Ασφάλισης Προσωπικού της ΔΕΗ. Είναι αυτοδίδακτος. Ζωγραφίζει από παιδί, θαύμαζε δε το έργο του Ράλλη Κοψίδη και του Φώτη Κόντογλου. (Η συνέχεια του βιογραφικού στη σελίδα 74)

48

49

Δημήτρης Μυταράς

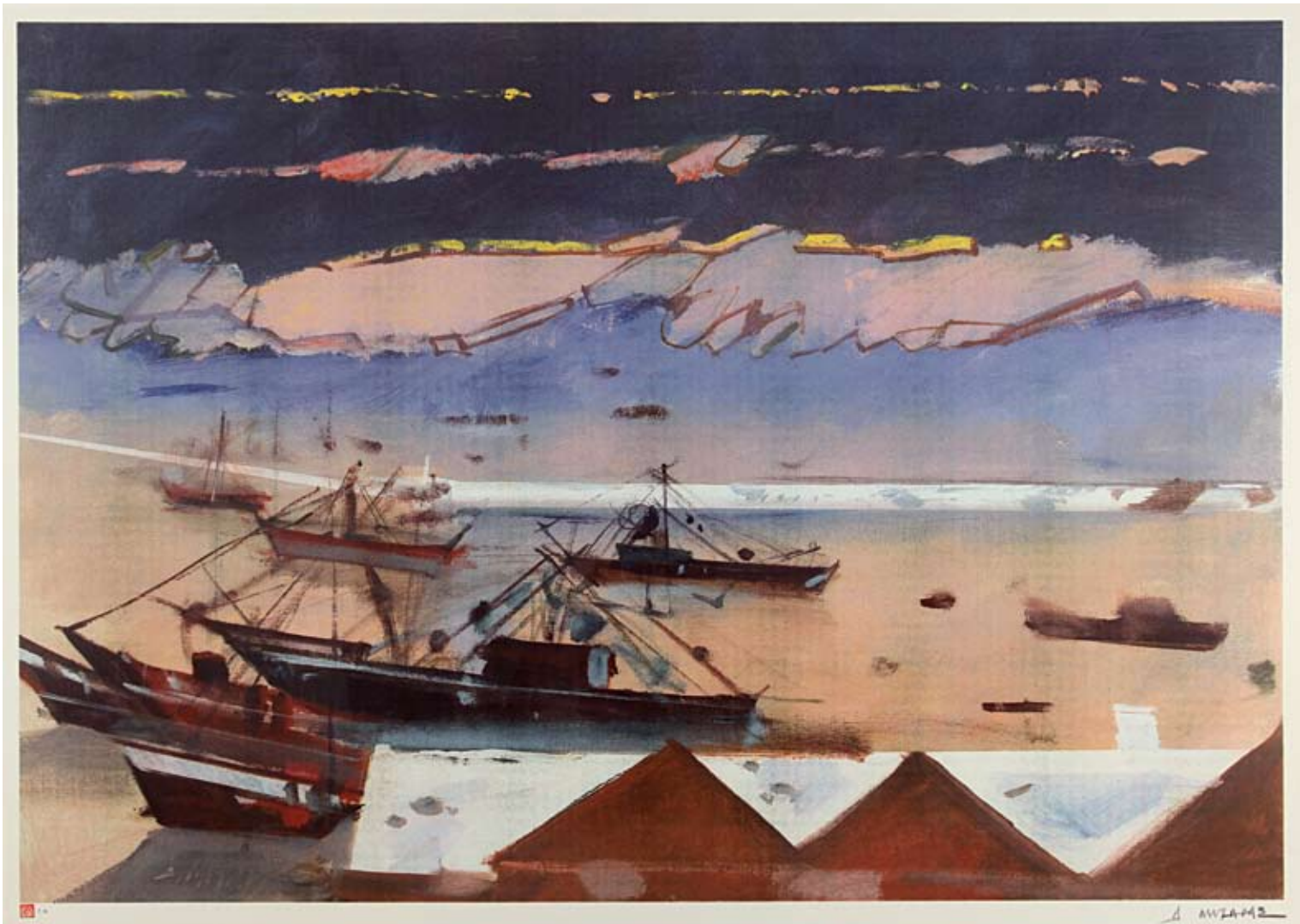
Το καράβι, Λιθογραφία, 60 x 85 εκ.

50
51

Ο Δημήτρης Μυταράς γεννήθηκε στη Χαλκίδα το 1934. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δασκάλους τον Σπ. Παπαλουκά και τον Γ. Μόραλη. Με υποτροφία του ΙΚΥ σπούδασε σκηνογραφία στην Ecole Nationale Supérieure des Arts Decoratifs, με διάσημους δασκάλους όπως ο Λαμπίς και ο Ζαν Λουί Μπαρώ, καθώς και εσωτερική διακόσμηση στη Metiers d' Arts, στο Παρίσι. Με την επιστροφή του στην Αθήνα ανέλαβε τη διεύθυνση του Εργαστηρίου Εσωτερικής Διακόσμησης του Αθηναϊκού Τεχνολογικού Ινστιτούτου του Ιδρύματος Δοξιάδη.

Το 1969 διορίστηκε βοηθός στο Εργαστήριο Ζωγραφικής της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών της Αθήνας, όπου από το 1975 διδάσκει ως τακτικός καθηγητής. Το διάστημα 1982-1984 διετέλεσε Πρύτανης της Σχολής. Σήμερα διατηρεί την ιδιότητα του ομότιμου καθηγητή του ιδρύματος. Το Μάρτιο του 2008 εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

Έχει παρουσιάσει το έργο του σε περισσότερες από 20 ατομικές εκθέσεις σε όλη την Ευρώπη και έχει πάρει μέρος σε πολλές σημαντικές Μπιενάλε.

Χάρης Ξένος

Σύνθεση, Μικτή τεχνική σε χειροποίητο χαρτί, 28 x 21 εκ.

Η αρμονική συνεργασία της επιστήμης με την τέχνη δίνουν και αναπλάθουν τη μνήμη της ανθρώπινης ιστορίας και ύπαρξης. Το έργο αυτό συμβολίζει το χτίσιμο μιας πυραμίδας μέσα στο φώς και στον εικαστικό χώρο. Είναι αναφορά μνήμης.

52
53

Ο Χάρης Ξένος γεννήθηκε στη Ζάκυνθο το 1959. Φοίτησε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Παρισιού. Έχει εκθέσει έργα του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις. Στην Ελλάδα έχει παρουσιάσει το έργο του στις Νέες Μορφές το 1987, στο Ίδρυμα Γουλανδρή – Χορν το 1996, στο Ινστιτούτο Θερβάντες το 2002, στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο το 2010. Στο εξωτερικό, στο Παρίσι στη Gallerie Bernard Bouche το 1998, στη Ρώμη στη Gallerie Il Segno το 1990 και το 1992.

Επιπλέον, συμμετείχε στην έκθεση βιβλίου στη Μάλαγα της Ισπανίας το 2007. Έργα του βρίσκονται στη συλλογή της Εθνικής Τράπεζας Ελλάδος, σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές, στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες. Ο Χ. Ξένος ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Εμμανουέλα Πλατανιώτη

Σσσσσι, Μικτή τεχνική, 80 x 30 εκ.

Άπειρες οι σκέψεις και ένα πλήθος αντιθέσεων που συνυπάρχουν. Μία όμως στέκεται περισσότερο στο μυαλό μου: Ζωή-Θάνατος. Εδώ, στη Μύριδα, σε μια απόλυτη συμφιλίωση.

Το έργο αποτυπώνει απλά, μια οικεία και διαχρονική έκφραση, αυτήν που ζητά κανείς μέσα από τον ήχο «σσσσσι» και την αντίστοιχη χειρονομία, τη σιωπή και τη διαφύλαξη του «μυστικού». Για τα παιδιά, αγαπημένη έκφραση, καθώς ζουν σε έναν κόσμο όπου όλα είναι κρυφά ή μυστήρια, αλλά και ως παιχνίδι άλλοτε. Φαντάστηκα ότι η μικρή Μύρις θα τη διάλεγε συχνά προς απάντηση πολλών από τα ερωτήματα των «μεγάλων».

Η Εμμανουέλα Πλατανιώτη γεννήθηκε στις Σέρρες (1976), και μεγάλωσε στην Αθήνα. Σπούδασε στο Τ.Ε.Ι. στο τμήμα Συντήρησης και Αποκατάστασης Έργων Τέχνης και εν συνεχεία στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητή τον Χ. Μπότσογλου. Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα και έχει οργανώσει ατομικές. Το 2008 ήταν μέλος της δημιουργικής ομάδας CMD που παρουσίασε την performance «ανάποδη κλωστή» στο Bios .

Σήμερα εργάζεται ως καθηγήτρια εικαστικών τεχνών σε γυμνάσιο στο Ηράκλειο Κρήτης.

Ευανθία Σούτογλου

Υδρα το κόκκινο σπίτι στο καμίνι, Ελαιογραφία σε καμβά 30 x 40 εκ.

56
57

Η Ευανθία Σούτογλου γεννήθηκε στον Άγιο Κωνσταντίνο Φαρσάλων, από γονείς Μικρασιάτες. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθήνας το διάστημα 1986-1992 στο εργαστήριο ζωγραφικής του Π. Τέτση και Δ. Μυταρά, στο εργαστήριο χαρακτικής του Θ. Εξαρχόπουλου και ιστορία τέχνης με την Μ. Λαμπράκη-Πλάκα. Αποφοίτησε από την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με άριστα. Έχει οργανώσει εννέα ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε ομαδικές. Έχει φιλοτεχνήσει εξώφυλλα και βιβλία των εκδόσεων «Το ροδακίό». Έργα της βρίσκονται στις ιδιωτικές συλλογές Βάρσου, Κουβουτσάκη, Φρουσίρα, Φέλιου, Μπεργελέ, στο Μουσείο Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή, στο Υπουργείο Πολιτισμού και στο εξωτερικό.

Ε. Σούτογλου 2010

Αθανάσιος Σπηλιόπουλος

Στίγματα φωτός, Ελαιογραφία σε καμβά, 78 x 120 εκ.

Μια σχεδόν «virtual» υπενθύμιση των δυνατοτήτων αυτού του τόπου στην εποχή κατήφειας που ζούμε. Η ενότητα που ανήκει το έργο και τίτλος της έκθεσης όπου εκτέθηκε, ήταν «Στίγματα Φωτός». Νομίζω ο τίτλος μαζί με την προηγούμενη απάντησή μου εξηγούν την επιλογή του έργου αυτού.

58
59

Ο Αθανάσιος Σπηλιόπουλος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1963. Σπούδασε ζωγραφική στη Φλωρεντία της Ιταλίας στην Accademia di Belle Arti, το διάστημα 1983-1987 και στη συνέχεια με υποτροφία του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ.), έκανε μεταπτυχιακές σπουδές ως το 1992 στη Νέα Υόρκη, στο Lehman College του City University της Νέας Υόρκης, από το οποίο τιμήθηκε με αριστείο σπουδών.

Έχει κάνει 7 ατομικές εκθέσεις και έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές.

Εργάζεται στην Εθνική Πινακοθήκη και διδάσκει στο Τμήμα Συντήρησης του Τ.Ε.Ι. της Αθήνας.

Κώστας Ι. Σπυριούνης

Περιστέρια, Ελαιογραφία σε καμβά, 100 x 21 εκ.

60
61

Ο Κώστας Ι. Σπυριούνης γεννήθηκε το 1965 στην Αθήνα. Δάσκαλοι του στη ζωγραφική ήταν ο Γιάννης Τσαρούχης και ο Βρασίδας Βλαχόπουλος, στη γλυπτική η Ναταλία Μελά και στη συντήρηση ο Τάσος Μαργαριτώφ. Έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε 16 ατομικές και 32 ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Νέα Υόρκη, Ουάσινγκτον, Λονδίνο, κ.α.).

Από το 1984 και για τέσσερα χρόνια εργάστηκε για την αισθητική αποκατάσταση των τοιχογραφιών του Πανεπιστημίου Αθηνών, του Ιλίου Μέλαθρον και του Αρσακείου. Έχει φιλοτεχνήσει σειρά προσωπογραφιών, ενώ έχει εικονογραφήσει λογοτεχνικά βιβλία καθώς και βιβλία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Το 1998 η Ελληνική Ομοσπονδία Ιππασίας θέσπισε ως έμβλημα των αγώνων του Παγκοσμίου Κυπέλλου Κεντρικής Ευρώπης (CSIO-W), ένα έργο του (στεφάνι ελιάς). Το 2006 το State Department των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής τον προσκάλεσε στο International visitor Leadership Program.

Για τα Ελληνικά Ταχυδρομεία ζωγράφησε εννέα γραμματόσημα στη σειρά «Έλληνες Ηθοποιοί» και έξι στη σειρά «Αφιέρωμα στο Ελληνικό λαϊκό τραγούδι». Από το 1988 έως σήμερα εργάζεται στο Πολεμικό Μουσείο ως καλλιτεχνικός επιμελητής. Έργα του υπάρχουν σε δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό (Πινακοθήκη Λάτση, Μουσείο Μαρίας Κάλλας, Εβραϊκό Μουσείο). Είναι μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών (ΥΠ.ΠΟ.) και επίτιμο μέλος του Ροταριανού Ομίλου. Έχει τιμηθεί με μετάλλιο από το Πανεπιστήμιο Αθηνών, από το Πολεμικό Μουσείο και με το βραβείο γραμμάτων και τεχνών Των Δέκα (Σύγχρονη Σκέψη).

Μελίνα Σταυρίδου

Θαλλούσαι Φλόγες, Υδατοδιαλυτό λάδι σε καμβά, 100 x 150 εκ.

Η Μύρτις συμβολίζει το σεβασμό και την αγάπη για κάθε αθώα και ευάλωτη παιδική ψυχή. Σήμερα, είκοσι έξι αιώνες μετά διαθέτουμε τα μέσα, την ικανότητα, τις γνώσεις και τους πόρους για να προστατέψουμε τις ζωές εκατομμυρίων παιδιών αλλά στερούμαστε θελήσεως. Στη τεχνοκρατική εποχή μας όπου ο άνθρωπος προχωρεί ταχύτατα στην απανθρωποποίησή του ας λάβουμε σοβαρά υπόψη το πανανθρώπινο τούτο μήνυμα.

Επέλεξα το συγκεκριμένο έργο που περιγράφει τα αποτελέσματα της άλογης και αλαζονικής συμπεριφοράς του σύγχρονου ανθρώπου, καθρέφτης της οποίας είναι η καταστροφή των δασών. Η ολολυγή των Δρυάδων προειδοποιεί για την ολέθρια καταστροφή ενός πλανήτη χωρίς φυσική βλάστηση κατ' επέκταση χωρίς ζωή για τις επόμενες γενεές.

62
63

Η Μελίνα Σταυρίδου γεννήθηκε στην Αθήνα το 1971. Έχει κάνει σπουδές στη Νομική Αθηνών όπου τελείωσε το Νομικό και το Οικονομικό τμήμα. Επαγγελματικά ασχολείται με τις Δημόσιες Σχέσεις και την Επικοινωνία. Είναι πρόεδρος της εταιρίας Ldl learning during life και διδάσκουσα σε ιδιωτική ασφαλιστική εταιρία και σε ένα ινστιτούτο χρηματοοικονομικών σπουδών, όπου εκπαιδεύει ασφαλιστές. Παράλληλα, είναι μεταφράστρια και γνώστρια Αγγλικών, Ιταλικών, Ισπανικών και Αραβικών.

Με τη ζωγραφική ασχολείται από νεαρή ηλικία και είναι αυτοδίδακτη από επιλογή. Το 2003 έλαβε μέρος και οργάνωσε την ομαδική έκθεση με τίτλο «Μαζί στον Αγώνα της Ζωής τους» στη Magna Gallery για τα παιδιά με ειδικές ανάγκες του Σωματείου Ερμής. Το 2006 οργάνωσε την πρώτη της ατομική έκθεση και το 2007 ακολούθησε η δεύτερη.

Γιάννης Σταύρου

Μύρτις, Ελαιογραφία σε καμβά, 55 x 30 εκ.

Η Μύρτις δεν αποτελεί έναν απλό συμβολισμό. Είναι για μένα μια ευκαιρία εμβάθυνσης και κατανόησης της ιστορίας του ανθρώπινου είδους, και πιο συγκεκριμένα του Ελληνικού γένους που ανήκουμε. Μαζί με αυτά και τα ανάλογα τρυφερά συναισθήματα για το πιθανό τραγικό ιστορικό αυτού του κοριτσιού.

Η έμπνευση είναι προϊόν του παρόντος. Παρακινείσαι για κάτι τέτοιο. Το θερμό ενδιαφέρον όσων ασχολήθηκαν με τη Μύρτιδα και το συγκεκριμένο ιστορικό, βέβαια, ήταν αρκετό να μου προκαλέσει διάθεση για δημιουργία.

64
65

Ο Γιάννης Σταύρου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και σπούδασε αρχικά στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας, στο Εργαστήριο Γλυπτικής του Γιάννη Παππά, πριν στραφεί ολοκληρωτικά προς τη ζωγραφική. Έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις και έχει οργανώσει πάνω από τριάντα ατομικές. Έργα του βρίσκονται σε ιδιωτικές και δημόσιες συλλογές, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Γεράσιμος Στέρης (Σταματελάτος)

Στην παραλία, Ελαιογραφία σε καμβά, 67 x 57 εκ., ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΥΔΟΚΙΑΣ ΔΟΥΛΓΕΡΙΔΗ

Η Μύρτις είναι ένα παιδί που συμβολίζει τη θύμηση και την αισιοδοξία. Φεύγοντας από αυτό τον κόσμο οι πατημασιές μας μένουν στο χρόνο, ας κάνουμε λοιπόν το καλύτερο δυνατό. Από την αρχή της ανακάλυψης μέχρι την δημιουργία του ομοιώματος ήταν ένα έργο αξιοθαύμαστο, που μας κάνει περήφανους.

Δεν υπήρχε κάποιος εικαστικός λόγος που επέλεξα το συγκεκριμένο έργο. Υπήρχε η ανάγκη να συνεισφέρω σε αυτή την προσπάθεια.

66
67

Ο Γεράσιμος Σταματελάτος ή όπως είναι γνωστός, Στέρης, γεννήθηκε στο Διγαλέτο Κεφαλονιάς το 1898. Φοίτησε στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας με καθηγητές τους Δ. Γερασιώτη και Γ. Ιακωβίδη. Ταξίδεψε στην Ευρώπη και από το 1919 ως το 1926 έζησε μόνιμα στο Παρίσι παρακολουθώντας μαθήματα στην Ακαδημία Julien. Το 1926 επέστρεψε στην Ελλάδα πήρε το πτυχίο του και μαζί υποτροφία για να συνεχίσει τις σπουδές του στη Γαλλία. Το 1927 έφυγε από την Ελλάδα για το Παρίσι όπου σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών τοιχογραφία και αρχιτεκτονική εσωτερικών χώρων. Ταξίδεψε στην Αμερική και από το 1965 ως το 1975 δίδαξε στην Traphagen School της Νέας Υόρκης. Πέθανε στη Νέα Υόρκη το 1987.

Πραξιτέλης Τζανουλίνος

Δημητρία, Παμφίλη, Χωρίς Τίτλο, Σχέδια με μολύβι σε χαρτί, 30 x 19 εκ.

Από το έδαφος βαθιά ήρθε στο φως μια από τις πιο σκοτεινές πλευρές του «Χρυσού Αιώνα».

Το σκοτεινό φόντο της ζωής που μέσα του όλα χάνονται και που μάταια προσπαθούμε να δούμε τα ίχνη του δικού μας φαντάσματος..

Αυτήν, την απειλητική σκοτεινή «σκιά» μόνο το φως της τέχνης μπορεί να επικαλύψει και να μας ανασύρει από τον υπόγειο κόσμο, από αυτό «το σκοτεινό βύθισμα», στον κόσμο της ζωής.

Της τέχνης της εποχής εκείνης που είναι φωτεινή σαν τον «Ήλιο».

68
69

Ο Πραξιτέλης Τζανουλίνος γεννήθηκε το 1955 στο Φαλατάδο της Τήνου Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Πανόρμου στην Τήνο. Συνέχισε τις σπουδές του στη γλυπτική με υποτροφία του Π.Ι.Ι.Ε.Τ. στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών με δάσκαλο το γλύπτη Γιάννη Παππά. Έχει λάβει τέσσερα πρώτα βραβεία σε πανελληνίους καλλιτεχνικούς διαγωνισμούς και έχει λάβει μέρος σε πολλές εκθέσεις σε γκαλερί και μουσεία. Επίσης, έχει φιλοτεχνήσει πολλά έργα που βρίσκονται σε δημόσιους χώρους. Έχει λάβει βραβείο για την εργασία του από την Ακαδημία Αθηνών. Από το 1989 διδάσκει γλυπτική και συντήρηση γλυπτών στο Τ.Ε.Ι. Αθήνας.

Λίνα Τσίλαγα

Στεφάνι, Μικτή τεχνική, 70 x 70 εκ.

Η Μύρτις μάς φέρνει πίσω στις ρίζες μας, στην Ελληνική Αρχαιότητα, στο πνεύμα της, στην τέχνη της, στην φιλοσοφία, στους Ολυμπιακούς Αγώνες, σ' ένα Φως που εκπέμπεται διαχρονικά και το οποίο μας δίνει δύναμη και υπερηφάνεια, που τόσο έχουμε ανάγκη για να πορευτούμε ατομικά και συλλογικά και να πετύχουμε νέους στόχους, ξεπερνώντας τη σκληρή καθημερινότητα. Η επιλογή του συγκεκριμένου έργου, έγινε λόγω του συμβολισμού του θέματος. Το «Στεφάνι» παραπέμπει πάντα στο Νικητή και αποτελεί έργο της σειράς που φιλοτεχνήθηκε για την έκθεση μου στο Πολεμικό Μουσείο με θέμα «Αθήνα-Πεκίνο», με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2008.

70
71

Η Λίνα Τσίλαγα είναι καθηγήτρια στο Τ.Ε.Ι. Αθήνας, στο Τμήμα Συντήρησης Αρχαιοτήτων και Έργων Τέχνης. Σπούδασε στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (1973-1978) ζωγραφική και ψηφιδωτό (με υποτροφία του Ι.Κ.Υ.). Έκανε θεωρητικές και ιστορικές σπουδές. Το καλλιτεχνικό-επιστημονικό της έργο, έχει διακριθεί και βραβευθεί από την International Arts Guild, το Μόντε Κάρλο, την Fam Net-Work, την UNESCO, το Δήμο Κορυτσάς, το St Petersburg State University κ.ά. Έχει πραγματοποιήσει 17 ατομικές και 62 ομαδικές εκθέσεις. Έχει συμμετάσχει σε ερευνητικά και αναπτυξιακά προγράμματα. Έχει συγγράψει 4 αυτοτελή βιβλία και έχει κάνει ανακοινώσεις σε Διεθνή Συνέδρια. Αναφορές σε λεξικά και κριτικές για το εικαστικό της έργο έχουν γίνει στον ελληνικό και ξένο τύπο. Είναι μέλος Ελληνικών και Διεθνών Οργανισμών και Μ.Κ.Ο., όπως της Ελληνοκινεζικής Ένωσης, του Greek Association For Atlantic and European Cooperation κ.ά. Έργα της βρίσκονται σε δημόσιες συλλογές στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό.

Ιωάννα Φραγκούλη

The sound of silence. Μικτή τεχνική σε καμβά, 114 x 77 εκ.

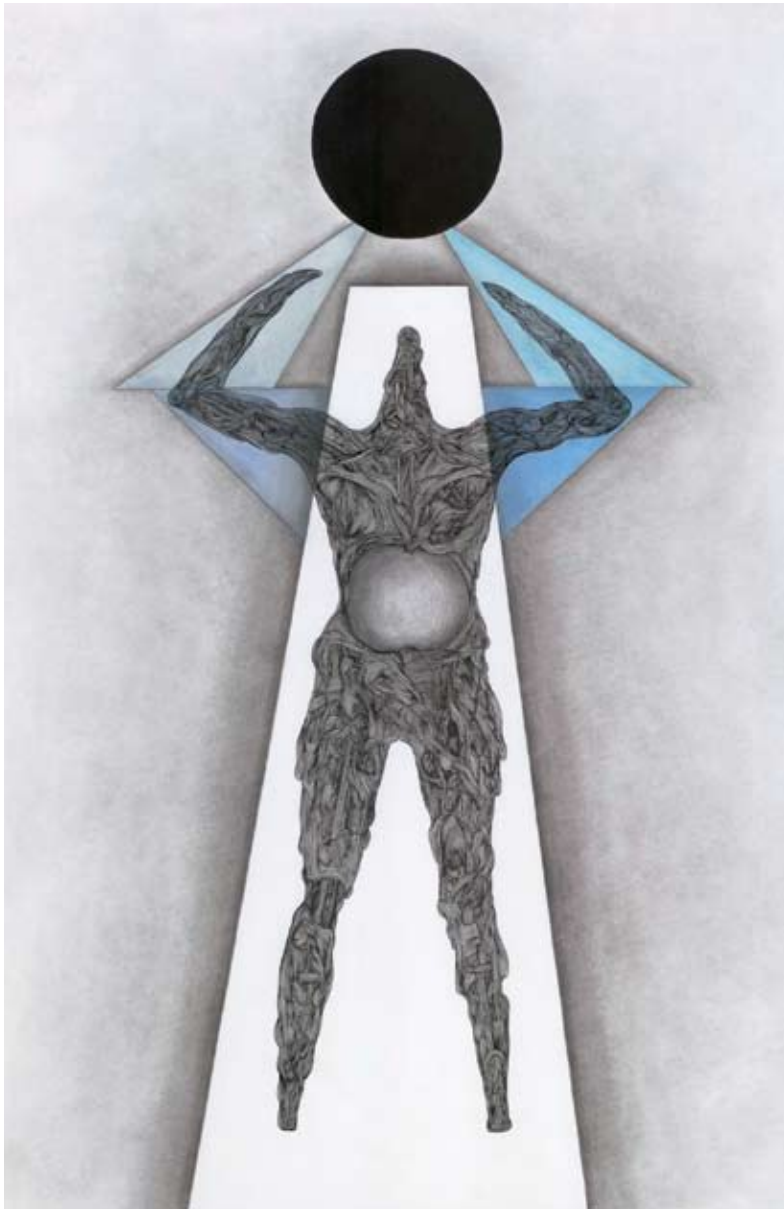
Η Μύρτις συμβολίζει το θύμα της διπλής φύσης του ανθρώπου. Την αιώνια πάλη του ανάμεσα σε δαίμονες και σε αγγέλους. Την ικανότητά του να κατακτά τη γνώση, την επιστήμη και την τεχνολογία αλλά και την αδυναμία του να επιλέγει να τις χρησιμοποιεί πάντα υπέρ του.

Πηγή έμπνευσης για τη δημιουργία του έργου αποτέλεσε η πορεία και η εξέλιξη του ανθρώπου στο χρόνο καθώς και η σχέση του με το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον. Οι έννοιες γέννηση-ανάπτυξη-φθορά-θάνατος.

72
73

Η Ιωάννα Φραγκούλη γεννήθηκε στην Αθήνα το 1976. Σπούδασε ζωγραφική στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών (2001-2006) με καθηγητές τη Ρένα Παπασπύρου και τον Μάριο Σπηλιόπουλο, στο Facultat de Belles Arts (2005) στη Βαρκελώνη (Erasmus), και Διαφήμιση στο Ι.Ι.Ε.Κ Δέλτα (1994-1996). Έχει συμμετάσχει σε ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

(Συνέχεια από τη σελίδα 48) Έχει κάνει 97 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό (Ν. Υόρκη, Γενεύη κ.ά). Έργα του βρίσκονται στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, στην Αρχιεπισκοπή Αμερικής και Αυστραλίας, στο Λευκό Οίκο, στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, στο Πανεπιστήμιο του Φριβούργου στη Γενεύη, σε πολλές δημοτικές Πινακοθήκες και σε πολλές ιδιωτικές συλλογές. Έχει λάβει 18 βραβεία και διακρίσεις με σημαντικότερη του Οφφικιάλιου του Οικουμενικού Πατριαρχείου και του Πρωτοσπαθάρη του Τάγματος του Αγ. Ευγενίου Τραπεζούντος. Έχει φιλοτεχνήσει-αγιογραφήσει τις πρωτότυπες-πρωτοποριακές εικόνες που έγιναν τα γραμματόσημα του Οικουμενικού Πατριαρχείου για τον εορτασμό των 2.000 χρόνων της Χριστιανοσύνης και εκδόθηκαν από τα ΕΛΤΑ με τον τίτλο: Αναμνηστική σειρά Β- 2000 από Χριστού. Ενώ έχει φιλοτεχνήσει βιβλία και περιοδικά.

Ζωγραφιές παιδιών

Οι ζωγραφιές των παιδιών επιλέχθηκαν από επιταμελή επιτροπή:

Λίλα Ανδρουσοπούλου (Γραφίστρια - Συντηρήτρια),

Νίνα Ασπέτα Ζωγραφίνα (Ζωγράφος),

Νεκταρία Θεοδωροπούλου (Οικονομολόγος - Μουσειολόγος),

Δρ. Μιχάλης Δουλγερίδης (Διευθυντής της καλλιτεχνικής συντήρησης και αποκατάστασης των έργων τέχνης της Εθνικής Πινακοθήκης-Αλεξάνδρου Σούτζου),

Χριστίνα Καραδήμα (Συντηρήτρια - Μουσειολόγος),

Δρ. Μανώλης Παπαρηγοράκης (Επίκουρος καθηγητής Ορθοδοντικής Πανεπιστημίου Αθηνών),

Αθηνά Ρηγάτου (Αρχαιολόγος - Μουσειολόγος)

Ένα ταξίδι για να συναντήσουμε τη Μύρτιδα

Η αναζήτηση της γνώσης, η πνευματική ανάπτυξη, η καλλιέργεια της δημιουργικής σκέψης, η δημιουργική έκφραση και η ευαισθητοποίηση των παιδιών σε θέματα πολιτισμού, είναι μερικά από τα ζητούμενα του «νέου σχολείου».

Στο πλαίσιο των καινοτόμων πολιτιστικών προγραμμάτων οι μαθητές των τριών τελευταίων τάξεων του Α΄ Τοσιτσείου Αρσακείου Δημοτικού Σχολείου Εκάλης έκαναν ένα ταξίδι... στο παρελθόν. Με οδηγό το δάσκαλο, τη μάθηση καράβι και επιβάτη - ταξιδευτή το μαθητή, ξεκίνησαν για την αρχαία Αθήνα με στόχο να συναντήσουν τη Μύρτιδα.

Η επικαιρότητα έδωσε το έναυσμα, μιας και ολόκληρος ο Τύπος μιλούσε για την ανάπλαση του προσώπου της νεαρής έφηβης, της Μύρτιδας, ηλικίας 2.500 ετών, θύμα του φονικού Λοιμού, που έζησε την εποχή του Περικλή.

Το ταξίδι άρχισε...

Σ' αυτό η ιστορία, η μουσική, οι τέχνες, οι εικόνες, η τεχνολογία, η φαντασία, η αναζήτηση της πραγματικότητας συναντήθηκαν με τη χαρά της συμμετοχής και της δημιουργίας. Αρχικά αναρτήθηκε στα ταμπλό της τάξης πληροφοριακό υλικό... Όμως όλα ήταν σαν ταινία επιστημονικής φαντασίας, το μυστήριο μεγάλο, οι ερωτήσεις πολλές. «Πώς έγινε αυτή η ανάπλαση;», «Γιατί δεν φαίνεται το πρόσωπό της;», «Άραγε μπορεί και να μιλήσει;», ήταν μερικές από τις απορίες των παιδιών.

Έτσι άρχισε η προετοιμασία για το ταξίδι. Στην αίθουσα προβολών όλοι «ξεσκόνισαν» τις γνώσεις τους για τον 5ο π.Χ. αιώνα, μέσα από μια ενδιαφέρουσα παρουσίαση, που όρισε το ιστορικό, πολιτιστικό και κοινωνικό πλαίσιο της εποχής του Περικλή. Η περιέργεια μεγάλωνε, η γνώση ήταν ελλιπής, η αναζήτηση της αλήθειας όμως ήταν η κινητήρια δύναμη για την συνέχεια. Την ώρα της πληροφορικής οι μαθητές αναζήτησαν περισσότερα στοιχεία για το εγχείρημα της ομάδας, από τον καθηγητή της Ορθοδοντικής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Μανώλη Παπαρηγοράκη. Το πρόσωπο όμως της Μύρτιδας ήταν «κρυμμένο» από τα χρόνια της ιστορίας, οι υποθέσεις των παιδιών ατέλειωτες, οι απόψεις τους διαφορετικές, οι προτιμήσεις για το πώς ήταν χιλιάδες, και ο τρόπος έκφρασης των σκέψεών τους δόθηκε στο μάθημα των καλλιτεχνικών. Με οδηγό και εμπνευστή την καθηγήτρια κα Μαρίνα Κοράκη τα παιδιά πήραν μολύβια και χρώματα, πρόσθεσαν γνώσεις, κέφι και φαντασία και ζωντάνεψαν τη Μύρτιδα. Έτσι δόθηκε μια λύση γρήγορη, «ντυμένη» με υλικό των ονείρων και της φαντασίας των παιδιών στο μυστήριο που τα απασχολούσε καιρό.

Τα έργα των παιδιών εκτέθηκαν στην έκθεση ζωγραφικής που οργανώθηκε στο Πολιτιστικό Διήμερο στο σχολείο μας, γεγονός που τα χαροποίησε. Η χαρά τους όμως απογειώθηκε όταν έμαθαν ότι ο κος Παπαρηγοράκης και η ομάδα του θα ήταν κοντά τους για να φωτίσει το μυστήριο της νεαρής Μύρτιδας.

8 Ιουνίου 2010 στο κατάμεστο θέατρο των Τοισίσειων Σχολείων 450 μαθητές της Δ', Ε' & ΣΤ' τάξεων παρακολούθησαν, σαν σπουδαίοι σύνεδροι-επιστήμονες τη διαδικασία της ανάπλασης. Αμίλητοι έβλεπαν στην μεγάλη οθόνη του θεάτρου και προσεκτικοί άκουγαν τις εξηγήσεις της επιστημονικής ομάδας και τέλος ανυπόμονοι βομβάρδισαν τον κ. Παπαρηγοράκη με τις ερωτήσεις τους. Τώρα πια ήξεραν τη Μύρτιδα. Είχαν γνωριστεί καλά και όταν την ξαναζωγράφισαν όλα ήταν πιο εύκολα.

Για τα παιδιά ήταν μια διαφορετική εμπειρία για την καθημερινότητα του σχολείου. Ένα πραγματικό ταξίδι γνώσης και πολιτισμού, όπου η ενεργητική συμμετοχή, η βιωματική προσέγγιση και η δημιουργική έκφραση το έκαναν απολαυστικό και χαρούμενο.

Α' Τοσίσειο Δημοτικό Σχολείο Εκάλης

Κατάλογος: _____
_____